

بہا ایں ہد متحد و شکست ناپذیر ش و ایں م

نقش موثر فرماندہ ہوگو چاوز در تغیر سہاست نفتی
اوپک

بیابید متحد و شکست ناپذیر شویم

وزارت قوه مردمی اطلاعات و ارتباطات
خیابان اونیورسیداد، چهار راه چورزو،
ساختمان وزارت، طبقات 9.8 و 10
کد پستی: G-20003090-9

نیکولاس مادورو مورو
ریاست جمهور، جمهوری بولیواری ونزویلا

جاسکلین فاریا
وزیر قوه مردمی اطلاعات و ارتباطات

رولاندو کوراو
معاونت اطلاعات و ارتباطات

فلپه سالدیویا
معاونت وزارت چاپ و رسانه

طراحی صفحات: لونیس کاردوزو رومرو
چاپ شده در جمهوری بولیواری ونزویلا
دسامبر، 2014

Lfi8712015320112
ISBN: 978-980-227-225-9

بسیاسی د متحد و شکست ناپذیر شویم

نقش موثر فرمانده هوگو چاوز در تغییر سیاست نفتی
اوپک

هنگامیکه در سال 1999 قیمت هر بشکه نفت 7.57 دلار اعلام شده بود، ملت‌های کشورهای نفت خیز با بحران کسری بودجه مواجه شدند، بر این اساس با طرح پیشنهادی بر سیاست نفتی، به کشورهای تولید کننده فرصتی دوباره داده شد.

بر اساس اهداف سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) در دفاع از منافع فردی و جمعی اعضای سازمان مذکور، حفظ ثبات قیمت نفت خام، هماهنگی و وحدت سیاست‌های نفتی، فرمانده جاودان هوگو چاوز سفرهای بین‌المللی خود را به منظور استفاده از اوپک به عنوان یک ابزار سیاسی مثبت برای از بین بردن تنوری های بازار آزاد، که در اواخر دهه 80 و دهه 90، بر اساس نظارت کم بر میزان تولید و قیمت‌های نفت، که به معنای کامل بی‌نظمی و ناهماهنگی بود، را شروع کرد. به همین منظور در سال 2000 در جمهوری بولیواری ونزویلا دومین اجلاس سران کشورهای عضو اوپک برگزار گردید.

در آن اجلاس بزرگ، کشورهای عضو تصمیم به اتحادی قدرتمند گرفته تا با نگاهی به سیاست های نفتی، که در حال بازیابی اعتبار جهانی اوپک در دنیای استخراج نفت بود بیندازند، تا با تعهدی جمعی مبنی بر کاهش تولید نفت به کلمه ارج بنهند. چنین تغییری در سیاست نفتی، ونزولا و اوپک را در بالاترین سطح در برابر جامعه بین المللی و بازار نفت قرار داد.

بر این اساس، فرمانده عالی مقام هوگو چاوز به عنوان بازیگر اصلی در بازیابی ارزش و اعتبار نفت و نجات کشورها از بحران اقتصادی، نقش مهمی ایفا نمود. این موضوع حتی کشورهایی را که عضو اوپک نبودند را نیز برای بازیابی قیمت نفت تشویق نمود.

اینگونه فرمانده هوگو چاوز مدافع قیمت های عادلانه نفت بود. در طول دومین اجلاس اوپک که در پایتخت ونزولا، کاراکاس در تاریخ 26 تا 28 سپتامبر برگزار شد، چاوز فرمود:

"اوپک از زمان تاسیس خود، بدون شک ابزار مبارزه برای عدالت و آزادی بوده، برای تحول، و در نتیجه برای صلح، برای توسعه و ایجاد توازن بوده است. بار دیگر با اشاره به تلاش های «بولیوار» که در طول زندگی پرتلاطمش و همواره با هدف گسترش نظریه اتحاد محوری و مبارزه با مطلق گرایی و بی عدالتی، به جمله ای از وی اشاره می کنم: "اگر دستهای یکدیگر را به نشانه اتحاد محکم بفشاریم، آن گاه شکست ناپذیر می شویم".

متحدان واقعی شکست ناپذیر خواهند بود، چون علاوه بر ما، خدا نیز به همراه ما خواهد بود".

فرمانده هوگو چاوز

دومین نشست اوپک، کاراکاس، سپتامبر 2000

تنوع نفتی و نزونلا

پیش از این، نفت و نزونلا تنها ابزاری برای تجارت و بهره‌بری شرکت‌های چند ملیتی بود، ولی با آمدن فرمانده هوگو چاوز، مجموعه‌ای از اقدامات ملی و بین‌المللی به منظور تبدیل نفت به ابزاری برای توسعه ملت ما قرار گرفت.

"اوپک سازمانی آزادی بخش برای توسعه ملت‌های آمریکای لاتین، آفریقا و آسیا است."

فرمانده هوگو چاوز

کاراکاس، جون 2006

بر اساس این دیدگاه فرمانده چاوز، مجموعه‌ای از توافق‌نامه‌های همکاری و همبستگی میان ملت‌ها به وجود آمد، توافقاتی مانند: توافقنامه همکاری انرژی در سال 2000، که هدف آن فروش نفت در شرایط ترجیحی به کشورهای نیازمند آمریکای مرکزی و آمریکای جنوبی می‌باشد.

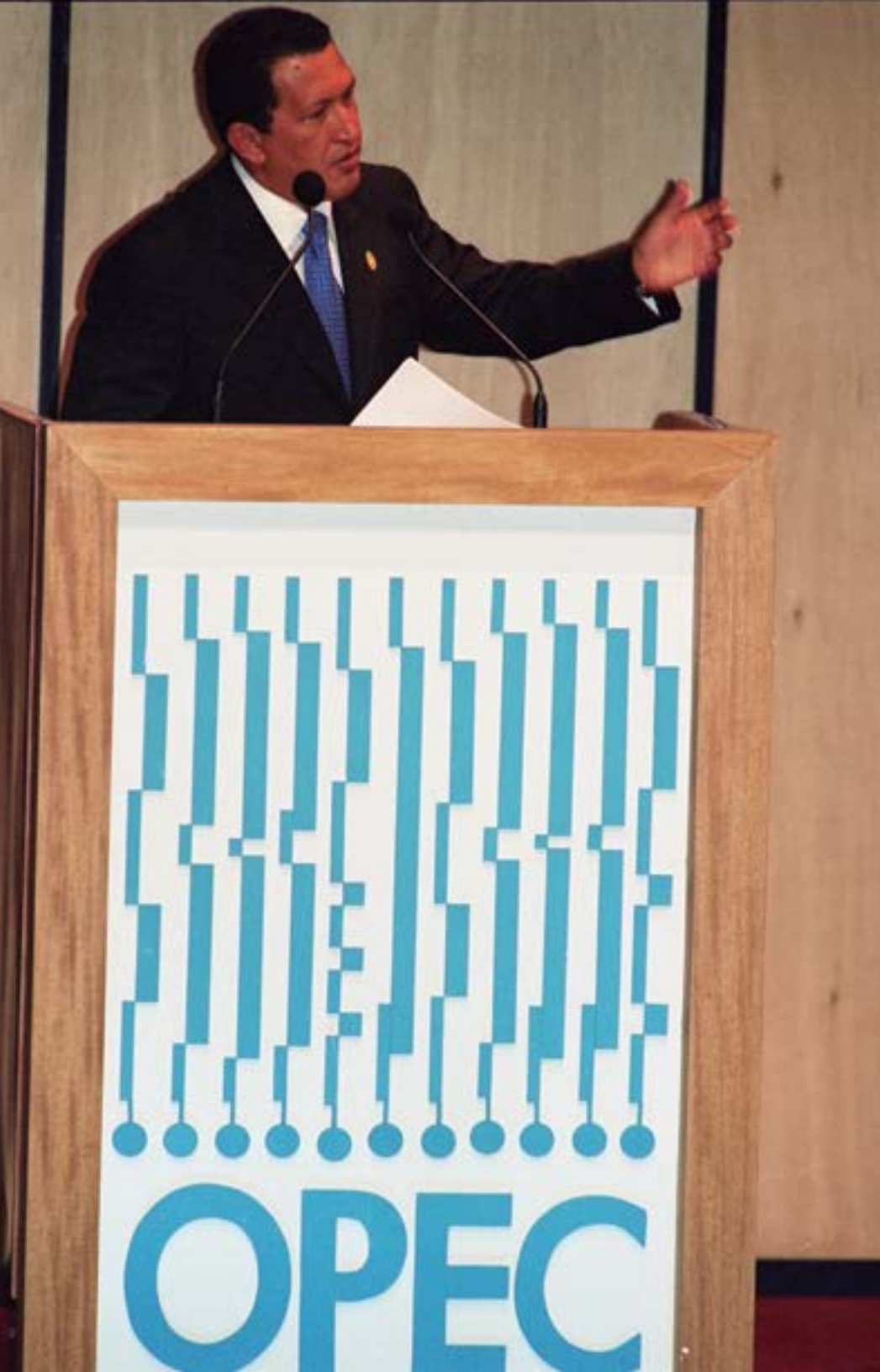
"... مقرون به صرفه به معنای ارزان یا مجانی و یا تقریباً مجانی نیست. مقرون به صرفه بودن مفهومی است که شامل بسیاری از حقایق و جنبه‌های ارزش و تجزیه و تحلیل می‌شود..."

شما میدانید چقدر ارزش دارد؟

البته مرا به خاطر تبلیغات رایگان ببخشید

ارزش یک بشکه نوشابه کوکاکولا چقدر است؟

78.7 دلار، 303% در مقایسه با یک بشکه نفت. قیمت یک بشکه آب تصفیه نشده 94.37 دلار است یعنی 360%. یک بشکه شیر 150 دلار است. یک بشکه بستنی 1.105 دلار است این یعنی 4.250% در مقایسه با هر بشکه نفت ما. یک بشکه شراب از نوع بهترین آن 1.370 دلار به معنای 4.500%. خنده دار است اگر آن را مقایسه کنیم، اما در این باره صحبت کنیم تا واقعیت را به دنیا بگوییم. یک بشکه شامپو ارزشی معادل 2.056 دلاری دارد. هر بشکه سس فلفلی تاباسکو 2.600 دلار و هر بشکه روغن برونزه کردن برای رفتن به دریا ارزشی معادل 5.365 دلار دارد. این به معنای نسبت عظیمی برابر با 20.600% در مقابله با هر بشکه نفت بیچاره ما است، چه سر خورده است در مقابل تهاجم جهانی..."

در ادامه مکاتیسیم که بر پایه همبستگی و انسجام استوار بود، در سال 2005 توافقنامه پتروکاربیبه برای ایجاد اتحاد در زمینه نفتی با کشورهای حوزه کارائیب و با هدف از بین بردن ناهماهنگی‌های اجتماعی موجود و حفظ منافع ملت‌ها انجام گردید.

در دیگر مکاتیسیم، که بیانگر روابط ونزونلا با دنیا بود، مشارکات و همکاری‌های دوجانبه به موجب حفظ منافع هر دو کشور مشخص می گردید. مانند سیستم جدید مبادلاتی که در ازای صادرات نفت و دریافت خدمات، زیر ساخت‌ها و محصولات پایه گزاری شده است. در همین راستا صندوق چین هم برای تامین مالی زیر ساخت‌ها و دیگر خدمات، در ازای نفت صادراتی برای چین، تاسیس گردید.

"اتحاد تنها استحکام نمی بخشد، بلکه زندگی و تاریخ میگویند که اتحاد یک استراتژی آزادی بخش و موفق است."

فرمانده موزه جاور

دومین نشست اوپک، کاراکاس، سپتامبر 2000

"یکی از بزرگترین رویدادهای انقلابی، از نظر من، در تاریخ کشورهای جهان سوم، ظهور اوپک بود".

فرمانده هوگو چاوز

تاراکاس، جون 2006

حاکمیت نفت، راهی برای پیشرفت

در سال 2001 قانون تازمای در حوزه مواد آلی اعلام شد تا در صنعت نفت تحول جدیدی ایجاد کند. این قانون حاکمیت ایالت را بر بخش نفت تضمین و از خصوصی سازی آن توسط شرکت ایالتی «نفت و گاز طبیعی ونزولا PDVSA» جلوگیری می کرد و در ضمن حق امتیاز نفت را از یک درصد به 30 درصد افزایش داد.

دولت ونزولا حق امتیاز افزوده را در امور اجتماعی به کار برد تا سطح زندگی را در این کشور بالا برد.

از طرفی قانون نازده وضع شده در ونزولا باعث شد تا برخی وطن فروشان و خائنین به میهن در برابر عملکرد سازمان ملی نفت این کشور در راستای دستچابی به منافع شخصی و شرکت‌های خصوصی خارجی، دست به خرابکاری‌هایی بزنند که تا سال‌ها اثرات آن در این صنعت مشاهده می شد.

فرمانده «هوگو چاوز» در ماه جولای سال 2008 اینگونه توضیح داد:

"تمام ثروت و منافع به ایالت متحده آمریکا می‌رسیده است. این یک مطلق گرایی و استعمار است. به همین دلیل است که تلاش کردند تا دولت ما را براندازی کنند. ونزولا سرشار از نفت است، اما نه برای سبیم شدن با استعمارگرایان، بلکه برای مردم آمریکا که به آن نیاز دارند، و برای آنکه میزان قابل قبولی از انرژی برای مردم این قاره وجود داشته باشد".

بهره برداری از نفت برای مردم

استراتژی سیاسی فرمانده هوگوچاوز در زمینه بهره برداری از نفت، به عنوان یکی از پیشرفته ترین سیاست های جهان بر محوریت سرمایه گذاری اجتماعی استوار بود، به گونه ای که ونزولا را قادر ساخت تا مفهوم «رشد انسانی» را بهبود بخشیده و با معضلاتی مانند فقر و بیسوادی به مبارزه برخاسته و آن‌ها را ریشه کن کند و همچنین منافع آن را در بخش های دیگر مانند نیازهای اولیه و بهداشت صرف کند.

141 امین اجلاس کشورهای صادرکننده نفت به همراه نمایندگان کشورهای متحد آن‌ها در ژوئن سال 2006 در «کاراکاس» برگزار شد. در این اجلاس، ونزولا با ارائه سیاست حاکمیت کامل بر نفت، توانست در گسترش اصولی، سازمان کشورهای صادرکننده نفت را مستحکم تر ساخته و بدان معنا بخشد، تا پیشرو و ممتاز باشند.

OPEP
SEGUNDA CUMBRE

28 de Septiembre Caracas - Venezuela

چکیده ای از سخنرانی فرماتده هوگو چاوز در دومین نشست تاسیسات اوپک

کاراکاس، 26 سپتامبر 2000

شما، برادران، به مرکز جهانی جدید، به منطقه کارائیب و ونزویلا، به آند، به اقیانوس اطلس و آمازون، جایی که سیمون بولیوار، آزادی بخش آمریکا، که از قلب خود دنیا را در رویا دید، بزرگترین منطقه دنیا همانگونه که او میگفت، نه برای ثروت اندوزی بلکه برای آزادی، شکوه و عظمت مردم است آمده‌اید.

شما، برادران، شما دقیقاً به سرزمین این انقلاب آمدید، جایی که در زمان خود با قیام مردمی غیور که امروزه در زیر احتزاز پرچم بولیواری ونزویلا باری دیگر سکن کشتی و کشور خود را برای هدایت به چهار گوشه دنیا در دست گرفته اند. جایی که آغوش خود را با تمام احساسات قلبی برای همخوانی بی نهایت و تا فرا تر از آن و آنجا باز میکند: خوش آمد به شما ای پسران خدا، رهروان محمد، "اهلا و سهلا"، "مرحباً"، "سلام علیکم". کاراکاس، مهد آزادی خواهان، دقیقاً همان جایی که قوانین سازمان کشورهای صادر کنندگان نفت در ماه ژانویه 1961 تصویب شد. من تقریباً متولد نشده بودم، تقریباً پس از املاقی قطعنامه‌های کنفرانس موسس، آنجا در بغداد، در امتداد دجله، در 14 سپتامبر 1960 (...)

موضع سازمان کشورهای صادرکننده نفت روند طولانی ای را طی کرده است. روندی که با آغاز قرن بیستم و در تقابل با استخراج غیرمنطقی نفت، فریب اذهان عمومی و اعمال روش های جدید استثمار اقتصادی به وجود آمد. ای برادران! برای آن که حداقل درباره ونزویلا درک درستی از واقعیت فاجعه بار تاریخ داشته باشیم، می توانیم به برخی از نوشته های «خوان پابلو پرز آلفونسو» به عنوان یکی از برجسته ترین پایه گذاران سازمان کشورهای صادرکننده نفت (که خداوند روحش را قرین رحمت قرار دهد) رجوع کنیم.

پرز آلفونسو در کتاب «خاطرات» خود می گوید که نخستین محموله های نفتی ونزویلا در سال 1917 از طریق پایانه «سن لورنزو» در «لاگو د ماراکایبو» منتقل می شد و در سال 1928 ونزویلا به نخستین کشور در صادرات نفت خام تبدیل شد. اما ای برادران، سهم مالی ونزویلا در این 12 سال که ارزشی معادل 266 میلیون بشکه که به چیزی حدود 245 میلیون دلار می رسید، کمتر از هشت میلیون دلار بود، و این به معنای این است که سهم ونزویلا کمتر از سه درصد در طول 12 سال بوده است.

در بحبوحه این وضعیت فاجعه بار بی عدالتی بود که ایده ایجاد یک سازمان به عنوان سیاست آزاد مطرح شد. این سازمان تنها به دنبال قدرت نبود، بلکه آزادی و موفقیت را مطرح کرده است. این مطلب را، گذشت سال ها زندگی و تاریخ بیان می کند. این ایده به ذهن بسیاری از افراد خطور کرده بود، اما می خواهم از دو نفر از آن ها نام ببرم که مانند «دون کیشوت» برای این اتحاد که بعدها در این سازمان فراگیر شد، مبارزه

ها، زیرا آنچه در این بین کاملاً آشکار است این است که در مقابل خود پلکانی نامحدود از قیمت نفت مان داریم، و این راهی برای بستن این شکاف است تا این که قیمت نفت باری دیگر موجب صفر شدنمان، مانند آنچه در سالهای اخیر در حدود یکسال و نیم پیش رخ داد، نگردد.

و آن ثبات و ثابت نگه داشتن قیمت نفت است.

در 25 سال گذشته امکان برگزاری جلساتی مانند جلسه کنونی وجود نداشته بود، در طول 40 سال تاسیس اوپک این دومین نشست مقامات عالی رتبه دولت‌ها است، و همین دلیلی محکم برای اثبات اهمیت این جلسات در زمان حال و آینده برای ملت هایمان می‌باشد.

اگر ما باید همچنان نفت دنیا را تامین کنیم، باید ابتدا الگویی برای دنیا باشیم. به عنوان مثال باید به دنیای مصرف کنندگان بگوییم که تعادل زیست محیطی برای بقا امری است ضروری، نمی‌توانیم همچنان به آلوده کردن آب دریاچه‌ها و رودها ادامه دهیم، نمی‌توانیم این چنین وحشیانه طبیعت را ویران کنیم و به فکر آینده نوه‌ها و نوه‌هایشان نباشیم، اینکه چگونه و از چه راهی زندگی خود را خواهند گذراند؟ یک لحظه به سرنوشت آنها ببیندیشیم، یک دقیقه به آنها فکر کنیم.

کردند. نخستین آن‌ها، همان «خوان پابلو پرز آلفونسو» وزیر اسبق معدن و انرژی ونزوئلا است که کسی قبل از وی مثال زدم و نفر دیگر «عبدالله التاریکی» همتای عربستانی وی است.

تاریخ با ظهور اوپک تغییر کرد. این سازمان بی شک از نخستین روز شکل گیری خود راهی برای مبارزه برای عدالت خواهی، دگرگونی، آزادی، صلح، گسترش و ایجاد توازن بوده است. بار دیگر با اشاره به تلاش های «بولیوار» که در طول 47 سال زندگی پرتلاطمش که همواره با هدف گسترش نظریه اتحاد محوری و مبارزه با مطلق گرایی و بی عدالتی، به جمله ای از وی اشاره می کنم: «اگر دستهای یکدیگر را به نشانه اتحاد محکم بفشاریم، آن گاه شکست ناپذیر می شویم.» این یک حقیقت است. زیرا در صورتی که متحد باشیم، علاوه بر حضور ما، خداوند نیز در این اتحاد حضور دارد.

امروز در این اجلاس هدف اصلی این سازمان را با دیگر تائید، مستحکم و تاکید می‌کنیم. اما همان گونه که «عبدالعزیز بوتفلیکا» رئیس جمهوری الجزایر بیان کرد، لازم است که این سازمان را با دورانی که در آن به سر می‌بریم هماهنگ کنیم و با زمینه دنیایی که در آن قرار داریم و برای مردم خود، برای ایالت خود و برای ملت خود با روند «جهانی شدن» مطابقت دهیم که از طرفی یک فرصت به شمار می‌آید و از طرف دیگر تهدیدهای بسیاری به همراه دارد. (26 و 27)

عجب روشنفکرانی بودند! این همان کاریست که در حال انجامش هستیم. بررسی تمام راه های ممکن برای یافتن راه حلی مناسب برای تثبیت قیمت

استفاده از منابع نفتی نه برای نابود کردن سایر فعالیت های صنعتی یا اقتصادی، بلکه همچون ابزاری برای توسعه در تمامی ابعاد است و این همان کاری است که اکنون در ونزوئلا در حال انجامش هستیم (...). با استفاده از درآمد حاصل از نفت، مردمان را به سوی نهایت خوشبختی، ثبات و زندگی با کیفیت سوق خواهیم داد. اگر در کنار هم باشیم میتوانیم سریع تر رشد کرده و بیش از پیش از دستاوردهای بدست آمده بهره بری داشته باشیم و من اطمینان دارم که چنین خواهد بود. (...)

نزدیک به صد سال است که نفت به سراسر دنیا عرضه میکنیم، البته با نابرابری. در جهان صنعتی مجموعاً 20 تا 40 مرتبه بیشتر از جنوب دنیا عرضه میکنیم. با وجود جنگها، فجایع، جنگهای جهانی، درگیریها، تراژدیهای اجتماعی و طبیعی تقریباً یک قرن است که به این تعهد عمل کردهایم. اوپک، 40 سال است که به شکل منظم و به موقع نفت دنیا را تامین میکند تا دنیا را به سوی رشد و توسعه و ترقی سوق دهد (...).

من دلیل دارم. آیا کسی میتواند بگوید: باید نفت را به من ارزان بفروشید. نه من در جواب او خواهم گفتم: قیمت مناسب به معنای عرضه کردن ارزان یا مجانی یا تقریباً مجانی نیست. قیمت مناسب مفهومی است که شامل بسیاری از واقعیتها و جنبههایی است که به درستی مورد تجزیه و تحلیل واقع شدهاند. من فقط به چند مورد اشاره میکنم.

قیمت مناسب: قیمت چیزی، در مورد نفت، باید ارتباط مستقیم با مخارج تولید آن داشته باشد، و تمام دنیا میداند که هر روز ما با مشکلات بیشتری برای تولید نفت دست و پنجه نرم میکنیم، ذخیرههای نفتی بعضی اوقات در عمق بیشتری از زمین قرار دارند (...).

شما می‌دانید که به عنوان مثال قیمت متوسط اختصاص داده شده به هر بشکه نفت در ونزویلا که چیزی معادل 26.2 دلار است و آن را به عنوان مرجع قرار می‌دهیم: می‌دانید قیمت هر بشکه بنزین بدون سرب چقدر است؟ می‌دانیم که هر بشکه بنزین 159 لیتر است، می‌دانیم که قیمت یک بشکه بنزین بدون سرب 30.6 دلار است، بدون در نظر گرفتن مالیات، و با در نظر گرفتن مالیات مبلغ بالغ بر 54.14 دلار، یعنی صد برابر بیش از قیمت یک بشکه نفت ونزویلا.

می‌دانید قیمت هر بشکه کوکا کولا چقدر است؟ ببخشید که دارم مجانی تبلیغ می‌کنم، قیمت هر بشکه کوکا کولا 78.7 دلار است 303% بیش از قیمت یک بشکه نفت. قیمت یک بشکه آب تصفیه نشده 94.37 دلار است، قیمت یک بشکه شیر 150 دلار است. یک بشکه بستنی 1,105 دلار قیمت دارد. 4.250% بیشتر از قیمت یک بشکه نفت بیچاره ی ما. یک بشکه شراب، شراب خوب، 1,372 دلار قیمت دارد، 4.500% بیشتر از نفت ما.

این مقایسه‌ها ما را به خنده وا می‌دارد، ولی ما داریم واقعیت‌ها را به دنیا می‌گوییم. یک بشکه شامپو، 2,056 دلار است. یک بشکه سس فلفلی تاباسکو، 2,600 دلار قیمت دارد. یک بشکه روغن برونزه کردن پوست که برای مسافرت به کنار دریا خریداری می‌شود، 5,365 دلار قیمت دارد (...). این مقایسه‌ها به ما نشان می‌دهد که قیمت یک بشکه نفت بیچاره‌ی ما که با زحمت فراوان تولید می‌شود و صد سال است که داریم آن را تولید می‌کنیم و به دنیا عرضه می‌کنیم چقدر کم است (...).

مقامات الجزایر اعلام کردند ما مقامات ارشد و رهبران کشورها تاکید می‌کنیم که دلیل بحران اقتصادی دنیا عمدتاً از نابرابری در روندهای اقتصادی و اجتماعی ملت‌ها نشأت می‌گیرد. 25 سال پیش در الجزایر و امروز در سال 2000 در کاراکاس.

متأسفانه باید بگوییم که این دلایل نه تنها از بین نرفته اند بلکه بیش از پیش ریشه دوانده‌اند، همانطور که تقریباً تمامی دولت مردان و رهبران کشورها اخیراً در اجلاس توسعه هزاره در سازمان ملل متحد به آن اشاره کردند(...).

سوال بسیار مهم، سوال بزرگ دنیای امروز این است: چگونه می‌توانیم از این بحران تاریخی و این هزارتوی جهانی خارج شویم؟

به من اجازه بدهید بگویم، برادران و همراهان من، تنها راهی اتحاد با تمام قوا، اتحاد ملت‌ها ایمان، اتحاد فرهنگی‌مان، اتحاد اقتصادی‌مان، اتحاد مقامات سیاسی‌مان است که می‌تواند این معمای بسیار سخت و پیچیده را حل کند تا این چنین با تواضع و فروتنی به دنیا کمک کنیم تا راه حلی برای این مشکل یافت شود.

شما (راست گرایان) شمایی که صنعت نفت را از بین برده بودید، اوپک را از بین برده بودید، حاکمیت کامل نفت را از بین برده بودید، تا اینکه فرماتدهمان چاوز آمد و حاکمیت نفت را دوباره بر دست گرفت، تمام ضربه‌های حکومت و دولت را متحمل شد، رشوه‌ها و خرابکاری‌ها را متحمل شد ولی به جلو پیش رفت. شماها نتوانستید و هرگز نخواهید توانست با ما باشید (...)

این است راه چاوز، تقویت اوپک و اتحاد اعضای غیر اوپک، استراتژی که در این پیرامون کار می‌کرده و کار خواهد کرد..

نیکولاس مادورو موروس

رئیس جمهور، جمهوری بولیواری ونزویلا

ونزویلا، کاراکاس، کاخ میرافلورس

19 نوامبر 2014

Ministerio del Poder Popular
para la Comunicación y la Información

